

Vec C-300/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

7. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Bundesverwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. máj 2020

Navrhovateľ a navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Bund Naturschutz in Bayern e. V.

Odporca a odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Landkreis Rosenheim

Ďalší účastník konania:

Landesrechtsanwaltschaft Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim
Bundesverwaltungsgericht

Predmet konania vo veci samej

Prípustnosť a dôvodnosť návrhu, ktorým sa združenie na ochranu životného prostredia domáha normatívnej kontroly vnútroštátneho nariadenia pre chránenú krajinnú oblasť.

Predmet a právny základ návrhu

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorého cieľom je objasnenie otázky, či sa podľa práva Únie pred vydaním nariadenia v oblasti ochrany prírody pre chránené prírodné územie vyžaduje, aby sa vykonalo strategické environmentálne posudzovanie, alebo aby prinajmenšom členský štát rozhodol o vykonaní takéhoto posudzovania.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 2 písm. a) smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, 2001, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157) vykladať v tom zmysle, že k stanoveniu rámca pre budúce povolenie projektov uvedených v prílohách I a II smernice 2011/92/EÚ (smernice o posudzovaní vplyvov) dochádza už vtedy, ak nariadenie na účely ochrany prírody a krajiny stanovuje všeobecné zákazy s možnosťou výnimiek, ako aj povinnosti získať povolenie, ktoré osobitne nesúvisia s projektmi uvedenými v prílohách k smernici o posudzovaní vplyvov?
2. Má sa článok 3 ods. 2 písm. a) smernice 2001/42/ES vykladať v tom zmysle, že plány a programy boli vypracované pre oblasť poľnohospodárstva, lesníctva, využívania územia atď., ak majú za cieľ stanoviť referenčný rámec práve pre jednu alebo viaceré z týchto oblastí? Alebo postačuje, ak sa na účely ochrany prírody a krajiny upravujú všeobecné zákazy a povinnosti získať povolenie, ktoré sa v rámci povoľovacieho konania majú posúdiť pre viaceré zámery a použitia a nepriamo („reflexne“) môžu ovplyvniť jednu alebo viaceré z týchto oblastí?
3. Má sa článok 3 ods. 4 smernice 2001/42/EG vykladať v tom zmysle, že sa stanovuje rámec pre budúce povoľovanie projektov, ak nariadenie, ktoré bolo vydané na účely ochrany prírody a krajiny upravuje pre viaceré abstraktne opísané zámery a opatrenia v chránenom území všeobecné zákazy a povinnosti získať povolenie, avšak konkrétne projekty v čase vydania tohto nariadenia nemožno predvídať a nie sú ani plánované, a teda neexistuje osobitná súvislosť s konkrétnymi projektmi?

Relevantné ustanovenia práva Únie

Smernica 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (smernica o SEP [strategické environmentálne posudzovanie]), najmä odôvodnenia 10 a 11, článok 3,

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (smernica EIA [Environmental Impact Assessment]) (Ú. v EÚ L 26, 2012, s. 1), najmä prílohy I a II.

Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva

Verwaltungsgerichtsordnung (Správny súdny poriadok, ďalej len „VwGO“), § 47

Gesetz über ergänzende Vorschriften zu Rechtsbehelfen in Umweltangelegenheiten nach der EG-Richtlinie 2003/35/EG (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz – UmwRG) (zákon o doplnujúcich predpisoch o opravných prostriedkoch v záležitostiach životného prostredia podľa smernice ES 2003/35/ES, zákon o opravných prostriedkoch v záležitostiach životného prostredia, ďalej len „UmwRG“), § 1, § 2

Gesetz über die Umweltverträglichkeitsprüfung (zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ďalej len „UVPG“), § 2, § 35

Gesetz über Naturschutz und Landschaftspflege (Bundesnaturschutzgesetz – BNatSchG) (zákon o ochrane prírody a starostlivosti o krajinu, Spolkový zákon o ochrane prírody, ďalej len „BNatSchG“), § 20, § 26

Bayerisches Gesetz über den Schutz der Natur, die Pflege der Landschaft und die Erholung in der freien Natur (Bayerisches Naturschutzgesetz – BayNatSchG) (Bavorský zákon o ochrane prírody, starostlivosti o krajinu a o obnove voľnej prírody, Bavorský zákon o ochrane prírody, ďalej len „BayNatSchG“), články 12, 18, 51

Verordnung des Landkreises Rosenheim über das Landschaftsschutzgebiet „Inntal Süd“ vom 10. April 2013 (LSG-Verordnung) (nariadenie krajinského okresu Rosenheim týkajúce sa chráneného krajinného územia „Inntal – juh“ z 10. apríla 2013, ďalej len „nariadenie LSG“) § 1, § 3, § 4, § 5, § 7

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Otázky vznikajú v rámci právneho sporu medzi združením uznaným podľa UmwRG (navrhovateľ) a Landkreis Rosenheim (Krajinský okres Rosenheim, odporca) v súvislosti s účinnosťou nariadenia pre chránené krajinné územie.

- 2 Odporca vydal nariadenie LSG s účinnosťou od 27. apríla 2013. Navrhovateľ sa síce zúčastnil na konaní o vydanie nariadenia, avšak odporca nevykonal strategické environmentálne posudzovanie, ani predbežné preskúmanie na účely takéhoto posúdenia.
- 3 Na základe nariadenia LSG sa územie s rozlohou približne 4 021 hektárov vyhlasuje za chránené územie. V chránenom krajinnom území sa zakazuje výkon akýchkoľvek činností, ktoré by mohli zmeniť charakter územia alebo by odporovali cieľom ochrany chráneného krajinného územia.
- 4 Navrhovateľ podal voči nariadeniu LSG návrh na vykonanie normatívnej kontroly. Súd nižšieho stupňa návrh odmietol ako neprípustný. Vnútroštátny súd rozhoduje o opravnom prostriedku „Revision“.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

O význame prejudiciálnych otázok pre rozhodnutie vo veci

- 5 Podľa ustanovení vnútroštátneho práva sa opravný prostriedok navrhovateľa „Revision“ považuje za neprípustný. Pre podanie návrhu na vykonanie normatívnej kontroly podľa VwGO nie sú splnené požiadavky aktívnej legitímácie, pretože navrhovateľ nemôže namietat' porušenie práv. Návrh na vykonanie normatívnej kontroly v oblasti práva životného prostredia podľa UmwRG nemožno podať, nakoľko sa nariadenie LSG nepovažuje za rozhodnutie v zmysle UmwRG. Vydanie nariadenia totiž v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov nepodliehalo povinnému strategickému environmentálnemu posudzovaniu alebo predbežnému posúdeniu.
- 6 Navrhovateľ by na základe odpovede na predložené otázky mohol byť v konaní úspešný. Prvé dve otázky majú prispieť k objasneniu, či nariadenie LSG podľa článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP podliehalo povinnému strategickému environmentálnemu posudzovaniu. V takomto prípade by sa opravný prostriedok podľa UmwRG považoval za prípustný. Ak by sa pred vydaním nariadenia LSG muselo vykonať strategické environmentálne posudzovania podľa článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP, bol by opravný prostriedok navrhovateľa „Revision“ úspešný aj pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej. V takomto prípade by vnútroštátny súd musel predbežne rozhodnúť o neúčinnosti nariadenia LSG z dôvodu opomenutia procesného úkonu, ktorý bol nevyhnutný pre vydanie nariadenia.
- 7 Aj tretia otázka, ktorá sa týka článku 3 ods. 4 smernice o SEP, je relevantná pre rozhodnutie vo veci. Ak by sa mal nariadením LSG stanoviť rámec pre budúce povoľovanie projektov v zmysle článku 3 ods. 4 smernice o SEP, bol by odporca podľa vnútroštátnych právnych predpisov povinný vykonať predbežné posúdenie a tým nariadenie podrobiť preskúmaniu jednotlivého prípadu v zmysle článku 3 ods. 5 smernice o SEP. Opravný prostriedok by bol v takomto prípade prípustný

na základe primeraného uplatnenia UmwRG. Predmetný opravný prostriedok by bol v každom prípade dôvodný vtedy, ak by z predbežného preskúmania vyplynula povinnosť vykonať strategické environmentálne posúdenie. V takomto prípade by sa nariadenie LSG muselo vyhlásiť za neúčinné.

- 8 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že otázky majú význam, ktorý presahuje rámec jednotlivého prípadu. V Spolkovej republike Nemecko sa v praxi vychádzalo z predpokladu, že rozhodnutie, ktorým sa oblasť vyhlasuje za chránenú, vrátane označenia chránených území osobitného významu podľa smernice 92/43/EHS, sa nemusí podrobiť strategickému environmentálnemu posudzovaniu, ani príslušnému predbežnému posúdeniu. Takéto posudzovanie sa preto nevykonalo. Ak by z odpovede Súdneho dvora na predložené otázky vyplynulo, že právo Únie stanovuje povinnosť vykonať strategické environmentálne posudzovanie alebo že v každom prípade vzniká povinnosť na základe vnútroštátneho práva vykonať predbežné posúdenie, mnohé rozhodnutia o vyhlásení území za chránené, ktoré boli vydané po uplynutí lehoty na prebratie smernice o SEP 21. júla 2004, by pravdepodobne boli postihnuté procesnou vadou. Takáto procesná vada sa podľa vnútroštátneho práva spája s neúčinnosťou nariadenia, ktoré je potrebné pre takéto vyhlásenie. Konštatovanie povinnosti vykonať strategické environmentálne posudzovanie alebo predbežné posúdenie by preto na území Nemecka mohlo podstatne znížiť dosiahnutú úroveň ochrany prírody a krajiny (pozri v tomto ohľade aj návrhy generálneho advokáta Campos Sánchez-Bordona vo veci A a. i. [veterné elektrárne v obciach Aalter a Nevelle], C-24/19, EU:C:2020:143).

O prvej otázke

- 9 Vnútroštátny súd má pochybnosti, či z článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP vyplýva v súvislosti s vydaním nariadenia o chránenom krajinnom území povinnosť vykonať strategické environmentálne posudzovanie.
- 10 Podľa článku 3 ods. 1 smernice o SEP sa environmentálne posudzovanie vykonáva v súlade s článkami 4 až 9 pre plány a programy uvedené v odsekoch 2 až 4, ktoré majú pravdepodobne významné environmentálne účinky. Podľa článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP sa s výhradou odseku 3 environmentálne posudzovanie vykonáva pre všetky plány a programy, ktoré sa pripravujú pre poľnohospodárstvo, lesníctvo, rybárstvo, energetiku, priemysel, dopravu, odpadové hospodárstvo, vodné hospodárstvo, telekomunikácie, turistiku, plánovanie miest a vidieka alebo využívanie územia a ktoré stanovujú rámec pre súhlas budúceho rozvoja projektov uvedených v prílohách I a II k smernici 85/337/EHS – teraz smernica 2011/92/EÚ (pozri článok 14 ods. 2 smernice EIA).

Existencia plánu alebo programu v zmysle článku 2 písm. a) smernice o SEP

- 11 Vnútroštátny súd sa s odkazom na judikatúru Súdneho dvora (rozsudky z 11. septembra 2012, Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias a. i., C-43/10, EU:C:2012:560, bod 94 a nasl., a z 27. októbra 2016, D'Oultremont a. i., C-290/15, EU:C:2016:816, bod 52, pozri tiež rozsudok z 12. júna 2019, CFE,

C-43/18, EU:C:2019:483, bod 54 a tam citovanú judikatúru, ďalej rozsudok z 22. marca 2012, Inter-Environnement Bruxelles a. i., C-567/10, EU:C:2012:159, bod 41) domnieva, že nariadenie LSG je plánom alebo programom v zmysle článku 2 písm. a) smernice o SEP.

Stanovenie rámca pre povoľovanie projektov

- 12 Článok 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP stanovuje, že prostredníctvom plánu alebo programu sa stanoví rámec pre budúce povolenie projektov uvedených v prílohách I a II smernice EIA. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa pojem „plány a programy“ vzťahuje na každý akt, ktorý tým, že vymedzuje pravidlá a postupy, stanovuje významný súbor kritérií a pravidiel pre povoľovanie a vykonávanie jedného alebo viacerých projektov, ktoré by mohli mať významné účinky na životné prostredie (rozsudky z 11. septembra 2012, Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias a. i., C-43/10, EU:C:2012:560, bod 94 a nasl., z 27. októbra 2016, D'Oultremont a. i., C-290/15, EU:C:2016:816, bod 52, z 8. mája 2019, Verdi Ambiente e Società [VAS] – Aps Onlus a. i., C-305/18, EU:C:2019:384, bod 50 a z 12. júna 2019, CFE, C-43/18, EU:C:2019:483, bod 61). Podľa rozsudkov zo 7. júna 2018, Inter-Environnement Bruxelles a. i. (C-671/16, EU:C:2018:403, bod 55), ako aj zo 7. júna 2018, Thybaut a. i., C-160/17, EU:C:2018:401, bod 55) pojem „významný súbor kritérií a pravidiel“ treba chápať kvalitatívne. Je totiž potrebné zamedziť prípadným stratégiám na obchádzanie povinností uvedených v smernici o SEP, ktoré by mohli mať podobu roztrieštených opatrení, čím by sa znížil potrebný účinok tejto smernice (ďalej rozsudok z 8. mája 2019, Verdi Ambiente e Società [VAS] – Aps Onlus a. i., C-305/18, EU:C:2019:384, bod 51).
- 13 Na určenie, či plán, resp. program stanovuje rámec pre budúce povoľovanie projektov uvedených v prílohách I a II smernice EIA, treba posúdiť obsah a účel týchto plánov/programov so zreteľom na rozsah environmentálneho posudzovania projektov tak, ako je stanovený uvedenou smernicou (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 2010, Terre wallonne a Inter-Environnement Wallonie, C-105/09 a C-110/09, EU:C:2010:355, bod 45).
- 14 S ohľadom na tieto kritériá má vnútroštátny súd pochybnosti, či nariadenie LSG stanovuje rámec v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP.
- 15 Toto nariadenie síce upravuje viaceré všeobecné zákazy a povinnosť získať povolenie v prípade mnohých zámerov a využití. Podľa § 4 nariadenia LSG sa v chránenom krajinnom území napríklad zakazujú akékoľvek činnosti, ktoré by zmenili charakter územia alebo ktoré odporujú cieľom ochrany chráneného krajinného územia. Ustanovenie § 5 ods. 1 a 2 nariadenia LSG poskytuje pre rôzne opatrenia, ktoré sú podľa § 4 nariadenia LSG zakázané, možnosť povolenia formou udelenia súhlasu. Napokon § 6 nariadenia LSG stanovuje výnimky z obmedzení podľa nariadenia a § 7 nariadenia LSG predpokladá možnosť oslobodenia od povinností.

- 16 Je však sporné, či vyššie uvedené postačuje pre vyslovenie záveru, že sa stanovuje rámec v zmysle smernice. S ohľadom na systematiku článku 3 smernice o SEP slúžia znaky skutkovej podstaty na stanovenie rámca pre budúce povoľovanie projektov uvedených v prílohách I a II smernice EIA a pre zaradenie do niektorej z oblastí uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP na odlišenie od takých plánov a programov, ktoré patria do pôsobnosti článku 3 ods. 4 smernice o SEP. Takéto odlišenie je potrebné, pretože tieto právne úpravy sa spájajú s rôznymi právnymi účinkami. V prípade plánov a programov patriacich do pôsobnosti článku 3 ods. 2 smernice o SEP sa musí vždy vykonať strategické environmentálne posudzovanie. Na rozdiel od toho, plány a programy, ktoré patria do pôsobnosti článku 3 ods. 4 smernice o SEP, sa podrobia strategickému environmentálnemu posudzovaniu len vtedy, ak členské štáty na základe článku 3 ods. 5 smernice o SEP určili, že sa s takýmito plánmi a programami pravdepodobne spájajú významné účinky na životné prostredie (pozri tiež odôvodnenie 11 smernice o SEP).
- 17 Stanovenie rámca v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP musí byť preto podľa názoru vnútroštátneho súdu konkrétne zamerané alebo osobitne súvisieť s projektmi uvedenými v prílohách I a II smernice EIA. Plány a programy musia stanovovať referenčný, resp. normatívny rámec pre budúce povoľovanie tých projektov, ktoré majú podľa autora smernice spravidla významné účinky na životné prostredie a ich vplyv na životné prostredie sa musí preto posúdiť na vyššej úrovni, ktorá je nadriadená a predchádza povoleniu konkrétneho projektu (pozri návrhy generálneho advokáta Campos Sánchez-Bordona vo veci A a. i. [veterné elektrárne v obciach Aalter a Nevelle], C-24/19, EU:C:2020:143, body 33, 35 a 74). Referenčný/normatívny rámec pre povoľovanie projektov v tomto zmysle potvrdil Súdny dvor napríklad v tom prípade, ak sa plán týka technických noriem, pravidiel prevádzky, hlukových noriem a pod. a ak vymedzuje podmienky platné pre dané odvetvie, za ktorých možno povoliť konkrétne zámery (pozri rozsudok z 27. októbra 2016, D'Oultremont a. i., C-290/15, EU:C:2016:816, bod 50). Na túto judikatúru nadväzuje generálny advokát Sánchez-Bordona vo svojich návrhoch vo veci A a. i. (veterné elektrárne v obciach Aalter a Nevelle) (C-24/19, EU:C:2020:143, bod 93) a zdôrazňuje, že sporná flámska právna úprava v prejednávanej veci podrobne upravuje požiadavky týkajúce sa citlivých otázok ako je hlučnosť, stroboskopické tienenie, bezpečnosť a povaha veterných elektrární. Vnútroštátny súd preto nepovažuje za dostatočné, aby plán alebo program, napríklad na základe rozsahu jeho pôsobnosti (náhodne) zahŕňal aj „projekty uvedené v prílohách I alebo II smernice 2011/92/EÚ“ bez toho, aby bol na tieto projekty zameraný alebo cielene upravoval ich povoľovanie.
- 18 Ak sa vyžaduje súvislosť s projektom, nariadenie LSG nestanovuje nijaký rámec pre budúce povoľovanie projektov uvedených v prílohách I alebo II smernice EIA. Uvedené potvrdzujú už samotné ciele ochrany nariadenia LSG. Nariadenie vo všeobecnosti nestanovuje nijaké osobitné pravidlá pre povoľovanie projektov v zmysle príloh I a II smernice EIA. Takéto nariadenie o chránenom krajinnom území neupravuje povoľovanie projektov, ale jeho cieľom je predovšetkým

prevencia alebo v každom prípade zabezpečiť vyhotovenie projektov s ohľadom na ochranu prírody.

O druhej otázke

- 19 Druhá otázka sa týka ďalšej podmienky stanovenej v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP, v zmysle ktorého sa musia vypracovať plány a programy, ktoré sa pripravujú pre poľnohospodárstvo, lesníctvo, rybárstvo, energetiku, priemysel, dopravu, odpadové hospodárstvo, vodné hospodárstvo, telekomunikácie, turistiku, plánovanie miest a vidieka alebo pre využívanie územia. Vnútroštátny súd má pochybnosti, že v prejednávanej veci ide o takýto prípad, pretože nariadenie LSG bolo prijaté pre oblasť ochrany prírody a starostlivosti o krajinu a teda nepatrí do žiadnej z vyššie uvedených oblastí.
- 20 Vychádzajúc z odôvodnenia 10 smernice o SEP zaradenie do oblasti podľa článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP predpokladá, že uvedené oblasti sa často spájajú s významnými účinkami na životné prostredie a preto sa plány musia spravidla podrobiť strategickému environmentálnemu posudzovaniu. To si vyžaduje, aby bolo možné plán alebo program zaradiť do konkrétnej oblasti. Vyššie uvedené je v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP vyjadrené tým spôsobom, že sa „vypracuje“ plán alebo program pre danú oblasť, a teda jeho cieľ alebo účel musí spadať do predmetnej oblasti. Článok 5 smernice o SEP potvrdzuje tento záver. Podľa tohto článku sa vypracuje environmentálna správa, v ktorej sa určia, popíšu a zhodnotia pravdepodobne významné účinky vykonávania plánu alebo programu na životné prostredie a primerané alternatívy (ods. 1), ako aj informácie o tom, v akom štádiu rozhodovacieho procesu sa plán alebo program nachádza (ods. 2). Tieto požiadavky sú prispôbené pre plány a programy pre oblasti uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP, avšak nie sú vhodné pre nariadenie, ktoré slúži na ochranu prírody a starostlivosť o krajinu. Z tohto hľadiska je rozhodujúce, že oblasti ochrany prírody a starostlivosti o krajinu nie sú uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP.
- 21 V judikatúre Súdneho dvora sa podmienka „vypracovania“ v konkrétnej oblasti doposiaľ uplatnila len zriedka (napríklad rozsudok z 12. júna 2019, CFE, C-43/18, EU:C:2019:483, bod 61 a nasl., pozri aj rozsudok zo 7. júna 2018, Inter-Environnement Bruxelles a. i., C-671/16, EU:C:2018:403, bod 43 a nasl. v súvislosti s plánovaním miest a vidieka alebo využívania územia). Z tohto hľadiska je podľa názoru vnútroštátneho súdu potrebné, aby Súdny dvor objasnil, či sa vyžaduje, aby bolo „vypracovanie“ na základe svojich cieľov a účelu zamerané na niektorú z oblastí uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice o SEP alebo či postačuje, aby mali plány a programy skutočné účinky na uvedené oblasti (v tejto veci: poľnohospodárstvo, lesníctvo, využívanie územia), hoci boli vypracované pre oblasť, ktorá nepatrí do pôsobnosti článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP (v tejto veci: ochrana prírody a starostlivosť o krajinné prostredie). Objasnenie tejto otázky má obzvlášť veľký význam, pretože „vypracovanie“ pre konkrétnu oblasť odvetví odlišuje plány a programy v zmysle

článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP od plánov a programov podľa článku 3 ods. 4 smernice o SEP.

O tretej otázke

- 22 Otázka 3 sa týka výkladu článku 3 ods. 4 smernice o SEP. Vzniká len v tom prípade, ak Súdny dvor považuje konkrétnu súvislosť s projektmi uvedenými v prílohách I A II smernice EIA (otázka 1) za nevyhnutnú alebo ak potvrdí potrebu vypracovania projektov so zameraním na určitý cieľ a účel v oblastiach uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice o SEP (otázka 2). V takomto prípade by sa totiž vychádzalo zo skutočnosti, že nariadenie LSG sa podľa článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP nemuselo podrobiť strategickému environmentálnemu posudzovaniu.
- 23 Podľa článku 3 ods. 4 smernice o SEP členské štáty určia na základe článku 3 ods. 5 smernice o SEP, či iné plány alebo programy, ako sú uvedené v článku 3 ods. 2 smernice o SEP, ktoré stanovujú rámec pre odsúhlasenie budúceho rozvoja projektov, majú pravdepodobne významné environmentálne účinky. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa má znak skutkovej podstaty „stanovenia rámca“ podľa článku 3 ods. 4 smernice o SEP vykladať rovnako, ako znak skutkovej podstaty uvedený v článku 3 ods. 2 písm. a) smernice o SEP (pozri rozsudok z 12. júna 2019, CFE, C-43/18, EU:C:2019:483, bod 60). Otázky uvedené v rámci prvej otázky preto vznikajú aj v súvislosti s článkom 3 ods. 4 smernice o SEP. V zmysle vyššie uvedených úvah sa preto aj v tejto veci vyžaduje konkrétna súvislosť plánov a programov s „projektmi“, pre ktoré sa má stanoviť rámec. Bez takejto súvislosti, by okrem plánov alebo programov, ktoré zahŕňajú len pravidlá pre projekty, ktoré si nevyžadujú povolenie (rozsudok z 12. júna 2019, CFE, C-43/18, EU:C:2019:483, bod 65) v konečnom dôsledku neexistovali nijaké plány alebo programy, ktoré by nepatrili do pôsobnosti smernice SEP. Uvedené by odporovalo odôvodneniu 11 smernice o SEP.
- 24 Treťou otázkou sa má teda objasniť, do akej miery musí existovať konkrétna súvislosť plánov a programov s „projektmi“, pre ktoré sa má stanoviť rámec.